

Sentir l'alcalde de Bellver narrant la història de l'incendi de casa seva, ara fa trenta-tres anys, és tota una experiència i pels qui tenen massa pedres al fetge i massa cabòries, tota una lliçó ja que les coses, a la vida, o s'entomen tal com vénen i tal com són o n'hi ha per tornar-se boig. **"Vaig anar traient mobles, llibres, vaixelles, records..., fins que les flames em van barrar el pas. Llavors vaig pensar que mai més podria tornar a veure cremar casa meva. Vaig sortir al carrer i vaig seure a mirar-m'ho com si es tractés d'una autèntica pel·lícula"**.

Aquest episodi i la seva envejable tranquil·litat natural li van valer a en Joan que, a partir d'aleshores alguns el titllessin, afectuosament, de ser un sang freda -un sobrenom amb el qual ell mai no ha acabat d'estar del tot d'acord. **"El que no puc negar, i això és tan cert com que tinc 53 anys i que sóc solter, un amant de la Història i un detractor conveçut de l'esport, és que no hi ha res que a les nits em pugui treure mitja hora de son. És evident que els problemes ens preocupen i ens continuaran preocupant sempre, però no hauríem de permetre que ens convertissin en els seus humils servidors"**.

Des que el 1979 van ser recuperades les institucions democràtiques a l'Estat espanyol, l'Ajuntament de Bellver sempre ha estat a mans de CiU i en Joan hi ha estat treballant des d'aleshores, primer com a regidor i a partir del 1995 com a alcalde. Ell, que no viu al barri antic del poble, cada matí arriba xino-xano a la Plaça Major on hi ha la casa de la vila. A la tarda, després de dinar i ja com una rutina, en Joan, president també des del 1995 del Consell Comarcal de la Cerdanya, agafa el cotxe i fa cap a Puigcerdà, on el Consell té la seu. **"Amb tot això -comenta- encara em queden hores, als vespres generalment, i els caps de setmana, per portar al dia les factures del forn i continuar servint a la clientela coques ensucrades, pans de quilo i barretes de mig. L'escriptura, en canvi, tant que m'hi havia dedicat..., la tinc ara bastant abandonada. Haver publicat tres títols, un sobre la Guerra Civil a Bellver, és, si més no, una gran satisfacció per a mi i, qui ho sap, potser quan torni a tenir més temps acabi una cosa que vaig deixar mig començada"**.

Tant a l'estiu com a l'hivern, Bellver de Cerdanya i els petits pobles que l'envolten -Talló, Santa Eugènia de Nerellà, Talltendre, per citar-ne alguns- exerceixen un gran poder de seducció turística. Hi juguen a favor, indiscutiblement, multiplicitat de factors: la bellesa del patrimoni natural i també artístic, una cuina molt elaborada i un clima dominat més pel sol que no pas per les pluges i la humitat. En Joan, però, sap molt bé que aquesta és una arma de doble tall i que cal prendre mesures de precaució abans no sigui massa tard: **"No vull que Bellver acabi convertint-se en una urbanització. Aquí hi ha famílies que tenen no la segona sinó la tercera o quarta residència i de mitjana s'hi estan uns dinou dies l'any. De sempre, la meva vocació ha estat que Bellver sigui un poble. I això, per mi, vol dir una cosa tan senzilla com que la gent hi visqui i no que s'hi estigui de pas, que participi a les festes tradicionals -l'Aplec del dilluns de Pasqua a la Font i al santuari de la Mare de Déu de Talló o la Festa Major de Sant Antoni de Pàdua, el 13 de juny- i que entre tots**

plegats mantinguem despert l'esperit de les nostres entitats socials, culturals i esportives: la coral, el grup de teatre, el club de futbol, el d'esquí, el de caça, el de pesca...".

Ara com ara, les perspectives perquè aquest projecte s'acompleixi són bones: la infraestructura mínima de serveis està garantida i la intenció de l'Ajuntament, de cara al futur és ampliar-la encara més, sobretot pel que fa a l'habitatge. **"A Bellver ja fa temps que tenim una residència per a la tercera edat, jo mateix la vaig inaugurar quan era regidor; també tenim un dispensari municipal, un poliesportiu cobert, un parc de bombers i estem intentant desenvolupar, així mateix, una zona industrial. Del que anem una mica més mancats, i cal reconèixer-ho, és en el nombre de habitatges socials, un aspecte que considerem fonamental tenint en compte l'eix bàsic de la nostra proposta. Si volem que la gent es quedi a viure a la vila, està clar, necessitem resoldre primer el problema de la disponibilitat d'immobles. En aquest sentit, d'aquí a pocs mesos, però, podem assegurar que donarem el tret de sortida a un pla urbanístic, la realització del qual suposarà la construcció d'una cinquantena de nous habitatges socials"**.

Situada al cim d'un turó calcarí, a l'esquerra del riu Segre, Bellver de Cerdanya és una autèntica joia medieval. Diuen els llibres d'història -en Joan en té més de 2.000 a la biblioteca de casa- que la vila va ser fundada el 1225 pel comte Nunó Sanç i emmurallada cinquanta-dos anys més tard per ordre del rei Jaume II de Mallorca. **"La restauració de tot aquest patrimoni -el barri vell, les torres i els murs que s'han conservat de la muralla-, és una de les coses que, com a alcalde, em fa més il·lusió d'inaugurar. Ara, però, també estic molt engrescat amb el Museu del Bosc, un projecte dedicat al medi ambient que, en principi, s'ubicarà en espais tancats d'exposició, com tots els museus, però que, a més, integrarà part del material a l'aire lliure aprofitant la flora i la fauna de l'entorn"**.

Iniciatives com aquesta posen de relleu, una vegada més, que el turisme a Bellver és l'autèntic motor de l'economia. La ramaderia, que en d'altres èpoques havia tingut aquest rol, actualment ha quedat relegada a un pla secundari. **"La crisi de les anomenades vaques boges ens ha perjudicat molt i la distància que, de fa temps, ja separava els sectors més productius de la nostra economia, no ha parat d'augmentar. Gràcies a l'Associació de Municipis dels Pirineus, fundada el 1986 i de la qual en sóc vice-president, vàrem aconseguir al seu dia que sindicats i administracions s'impliquessin en el tema alhora que ajuntaments i consells comarcals de la zona empreniem conjuntament accions concretes per promocionar la nostra carn de vedella en els mercats catalans"**.

En Joan encén encara un altre cigar. Enlirant-se amb el fum del tabac, les paraules d'aquest alcalde, mig historiador, s'encadenen les unes amb les altres per expressar a última hora un darrer pensament: **"La política ha d'estar sempre al servei de l'home i mai l'home, al servei de la política"**.

Joan Pous Porta - Bellver de la Cerdanya - 1.600 hab. (la Cerdanya)